

πνεῦμα, ἡ λαϊκὴ φιλολογία, ἀνεῦρεν ἐν τῷ Προμηθεῖ τοῦ Λίσχύλου τὸ ἀδιάσειστον σθένος τῆς ἡθικῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου αἰρόμενον ὑπεράνω πάσης πιέσεως, καὶ ἐκ τῶν θεῶν ἔτι προερχομένης, καὶ κραυγάζοντος δικαίᾳ ὑψηλοφροσύνῃ τὰ ἐνθεκ ταῦτα λόγια:

Πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
πυρὸς ἀμφίκης βόστρυχας, αἰθὴρ δ'
ἐρεθιζέσθω βροντῇ σφακέλῳ τ'
αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι
ἀγρίων ἀνέμων χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι·
κῦμα δὲ πόντου τραχεῖτο θούλῳ
συγχώσειν, τῶν τ' οὐρανίων
ἀστρων διόδους, ἃς τε κελαῖνδον
Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας
τούμὸν ἀνάγκαις στερραῖς δίκας·
πάντως ἐμὲ γ' οὐ θανατώσει.

Τὸ ἐλεύθερον ἐλληνικὸν πνεῦμα ἔξιχνευσε διὰ τοῦ Θου-
κίδιου τὰ αἴτια καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν γεγονότων καὶ
ἀνέγραψε τοὺς ἀναλλοιώτους νόμους, καθ' οὓς γίνεται ἡ
ἴπλι τὰ πρόσω φορὰ τῆς ἀνθρωπότητος. Τὸ ἐλεύθερον ἐλλη-
νικὸν πνεῦμα ἔθηκε διὰ τοῦ Περικλέους τὰς βάσεις τῆς ἀ-
ντιτης πολιτείας, πολιτείας ἐν ᾧ ὁ ὅπατος νόμος εἶναι τὸ
γενικὸν συμφέρον, ἀλλ' ἐπιτελούμενὸν διὰ τῆς ἐλευθέρας
πρωτοβουλίας, πολιτείας ἣν διαγράφει αὐτὸς οὖ-
τος διὰ τῆς ἀμιμήτου ταύτης εἰκόνος: «χρώμεθα γάρ πολι-
τεύεις οὐ ζηλούσῃ τοὺς τῶν πέλας νόμους, παράδειγμα δὲ
πολλον αὐτοὶ ὄντες τινὶ ἡ μιμούμενοι ἐτέρους· καὶ ὄνομα
ἐν διὰ τὸ μὴ ἔς ὀλίγους, ἀλλ' ἔς πλείονας οἰκείν δημοκρατία
ἀπελκηται, μέτεστι δὲ κατὰ μὲν τοὺς νόμους πρὸς τὰ ἰδια
πρόρροα πᾶσι τὸ ίσον, κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἔκαστος ἐν